AÏDI

Oprindelsesland: Marokko

Oversættelse: Mrs. Pamela Jeans-Brown. Revideret af R. Triquet.

Anvendelse: Hyrdevagthund. Vogter og beskytter sin herres flokke og ejendele.

Klassifikation: FCI Gruppe 2 (Pinchere, Schnauzere, Molosser og Schweizer Sennenhunde),
Sektion 2.2 (Molosser af Bjerghunde-type)
Uden brugsprøve.

Historie: Atlas-bjerghunden har eksisteret i umindelige tider i Nordafrikas bjege og højsletter. I vore dage findes den i stort antal i Atlasbjergene i Marokko, som er ansvarlig for racens standard. Den er tæt knyttet til den semi-nomadiske befolkning i bjergegnene, hvor den har til opgave at forsvare sin herres telt og ejendele, samt beskytte flokkene af husdyr mod vilde dyr, som kunne angribe dem. Der findes ingen "hyrdehunde" i Atlas-området. Denne marokkanske hund, som lever i bjergegnene, har aldrig vogtet får som vi kender det fra hyrdehunde i Europa.

Helhedsindtryk: En robust og meget hårdfør hund, kendt for sin styrke og mobilitet. Den er muskuløs, senet og kraftigt bygget, men ikke besværet af sin størrelse, og den har en tyk, busket pels, som beskytter den både mod solen og kulden i hjemegnens bjerge. Denne pels yder også en god beskyttelse under kampe mod sjakaler og andre rovdyr. Dens blik er levende, direkte og beslutsomt, som man ofte ser det hos en årvågen hund, der altid er beredt til sin rolle som vogter. I nogle af Marokko's områder er det sædvane at kupere ørerne og tilmed halen hos praktisk arbejdende hunde.

Proportioner: Forhold kropslængde / skulderhøjde som 10 til 9
Forhold brystdybde / skulderhøjde som 1 til 2
Forhold næseparti / hovedets totale længde som 11 til 24
Forhold skallens længde / skallens bredde som 1 til 1

Temperament: Meget tro, hengiven og lærvillig over for sin herre og familiens medlemmer. Racen udviser nedarvede evner som vagthund og er en fremragende beskytter. Den er altid årvågen og vurderer instinktivt betydningen og nærheden af enhver fare, og den tager frygtløst passende og effektive forholdsregler derimod.

Hoved: Meget kraftigt, bredt og godt proportioneret efter kroppen, generelt kegleformet. Uden rynker og folder eller fremtrædende muskulatur. Kindbenene er ikke udmejslede, men forbinder jævnt skalle og næseparti uden brat overgang.

Skalle : Flad og bred. Der ses en let midterfure, og nakkeknuden findes nok, men er knapt mærkbar.

Stop : Kun let markeret.

Næse : Sort eller brun, svarende til pelsfarven, passende bred og med godt åbne næsebor.

Næseparti : Konisk som hovedet i øvrigt. Det er tydeligt kortere end skallen. Stoppet er hældende og kun let markeret.

Læber : Tørre og stramme, sorte eller brune svarende til pelsfarven.

Kæber, bid : Kraftige kæber med velplacerede tænder, stærke, hvide og regelmæssige. Biddet er tangbid (fortænderne stillet kant til kant), men saksebid eller omvendt saksebid uden tab af kontakt tolereres.

Øjne: Middelstore, af mørk farve, alt efter pelsfarven fra mørk ravfarve til gyldenbrunt. De er let skråtstillede, med godt pigmenterede øjenrande, der næsten virker som "make up" hos hunde med lys pels. Blikket er meget levende, opmærksomt og undersøgende.

Ører: Middellange, med let afrundede spidser. De er ansat skråtstillede. De bæres halvt hængende, godt fri af hovedet. De drejes fremefter, når hunden er opmærksom, og af og til tilbagelagte, når hunden er i ro.

Hals: Kraftfuld, godt muskuløs, uden løs halshud.

Krop:

Overlinie : Uden at være hængende skal overlinien danne en let bue nedefter.

Ryg : Bred og meget muskuløs, af moderat længde, fulgt af en lænd, der er kraftfuld, meget muskuløs og let hvælvet.

Kryds : Harmonisk skråtstillet.

Bryst : Af passende bredde, langt og med god dybde, så det når mindst ned til albuerne. Ribbenspartiet er let hvælvet.

Underlinie : Stigende efter de sidste ribben, men uden at være opkneben.

Hale: Lang, når mindst til haseleddet, ansat i forlængelse af krydsets linie. Båret lavt og sabelformet, når hunden er i ro. Halen er meget busket, og dens fyldige halebusk er tegn på ren race. Under bevægelse bæres halen mere muntert, men den må ikke til stadighed bæres oprullet på ryggen.

Lemmer:

Forpart:

Skuldre : Skråtliggende, med tydeligt fremtrædende manke. Vinkel skulder / overarm ca 100°.

Overarm : Kraftig, muskuløs og skråtstillet, ligger fladt ind mod ribbenene.

Underarm : Lige, solidt bygget, med moderat muskulatur.

Mellemhånd : Kort og næsten lodret stillet.

Forpoter : Tydeligt runde, med robuste trædepuder og kraftige kløer, hvis farve svarer til pelsen.

Bagpart:

Hofter, lår : Hoftebenene er meget fremtrædende. Lårene er godt muskuløse uden at være svære, ret lavt ansatte.

Bagben : Knævinklen er ret stejl, hvorved krydset hæves og giver en faldende linie mod manken.

Bagpoter : Tydeligt runde, med robuste trædepuder og kraftige kløer, hvis farve svarer til pelsen.

Bevægelse: Skridtgang, trav, galop : Uden højt løftede poter og med passende skridtlængde.

Naturlig gangart : Kort, hurtigt trav i eet spor. Under denne bevægelse synes hunden utrættelig.

Hud: Smidig og modstandsdygtig.

Pels:

Hårlag : Tykt, temmelig groft og halvlangt, ca 6 cm, undtagen i ansigtet og på ørerne, hvor pelsen er glathåret og mere fin. På halen og ved struben danner pelsen en manke, især hos hannerne. Bukser og hale er fyldigt beklædt med meget lange hår.

Farve : Pelsfarven er meget varierende:

1. Fauve / fawn fra udvasket sandfarvet til mørk rødlig. Disse pelsfarver kan være brindlede, med sorte hårspidser eller have en "sadel" af en hvilken som helst farve. En sådan sadel kan være meget udbredt.
2. Brun fra beige til en nuance som svedent brød. De lyseste farver kan have en mørkere, brun sadel.
3. Sort .

Alle tre pelsfarver kan have hvide aftegninger, som kan svinge fra ubetydelige, hvide pletter til at dække hunden fuldstændigt (hvid pels).

Læber og næse skal altid være kraftigt pigmenteret med sort eller brunt, alt efter pelsens farve.

Ikke godkendte farver : Harlekin, blå, isabella.

Størrelse: Skulderhøjde fra 52 tiil 62 cm.

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indflydelse på funktionel sundhed og velbefindende.

- Kompakt, lavbenet.
- Kødfuldt hoved.
- Smal skalle.
- Ørerne korte eller for lange.
- Manglende eller overdrevent stop.
- Blikket vigende, forvildet eller udtryksløst.
- Pletter eller pigmentmangel på øjenrande eller næse.
- Fejlagtigt stillede ben.

Diskvalificerende fejl:

- Aggressiv eller sky.
- Hunde som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter.
- Spidst næseparti.
- Rovfugleøjne.
- Ørerne båret vedvarende rejst.
- Overbid eller underbid uden kontakt i biddet.
- Halen vedvarende oprullet.
- Halen utilstrækkeligt busket.
- Kort pels
- Pelsfarve harlekin, blå eller isabella.
- Ensidig eller dobbelsidig kryptorchisme.

Hunde, som tydeligt viser tegn på fysiske eller adfærdsmæssige abnormiteter, skal diskvalificeres.

Bemærk: Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.

Kun velfungerende og klinisk sunde hunde med racetypisk kropsbygning bør anvendes i avl.

Seneste ændringer er i fed skrift

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

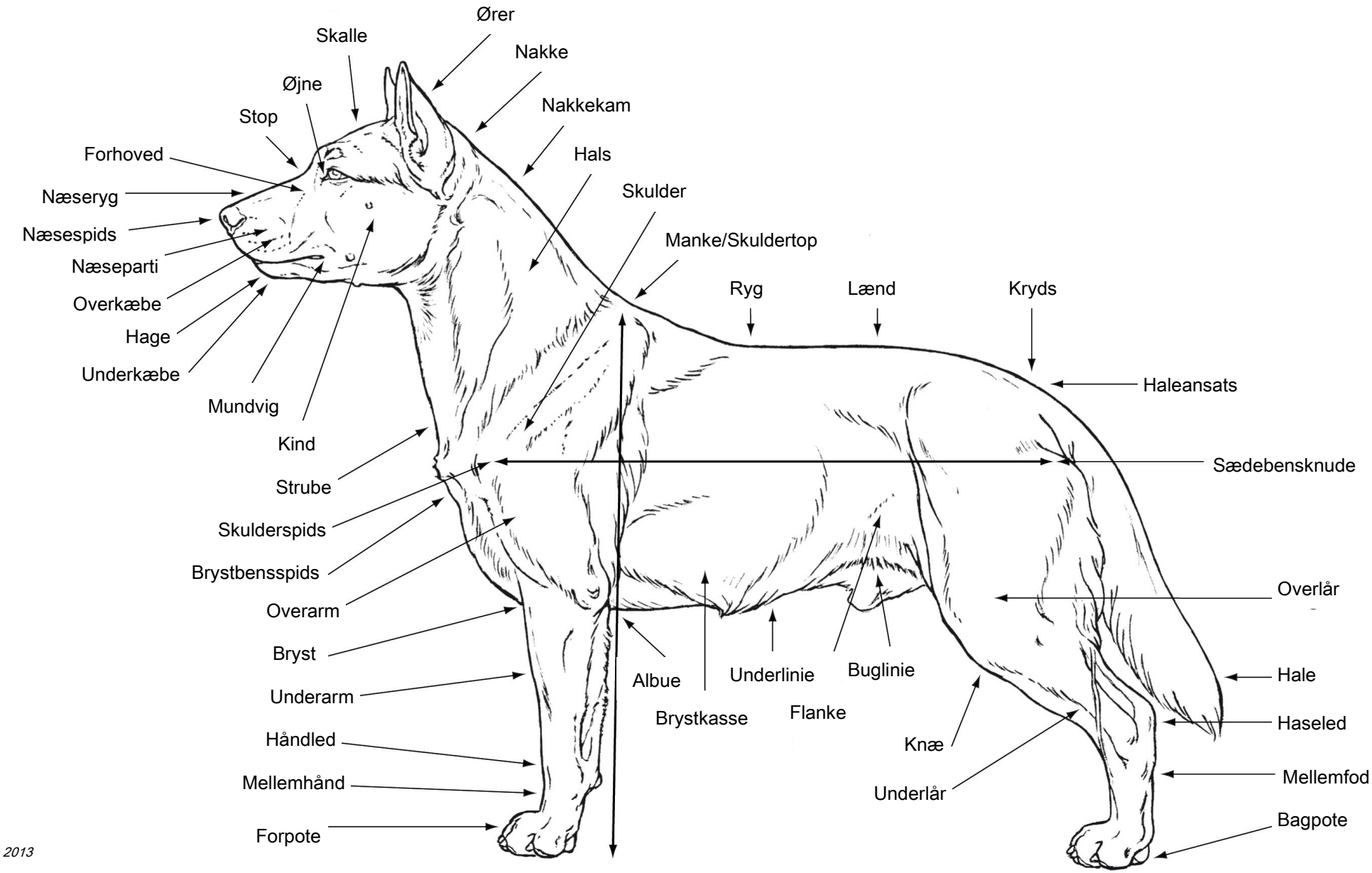
Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 5 MAJ 2003

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité,
APRIL 2021

NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i september 2005

Anatomiske træk

Bystrup 2013